

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/4447 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 19 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 januari 2007 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op 20 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

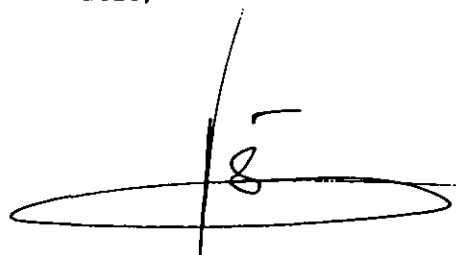
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2007

314.

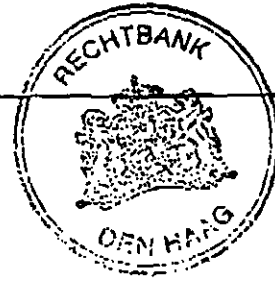
Verzonden: 5 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB-07/4447-BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
19 juli 2007**

inzake

geboren op , van Angolese nationaliteit,

eiser,
gemachtigde: mr. V. Senczuk, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**, vooreen de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. Favier, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 4 januari 2007 heeft verweerder, voor zover thans van belang, de aanvraag van eiser van 17 juli 2001 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hier tegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 20 juni 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, omdat hij verdragsvluchteling is. Hij voert daartoe het volgende aan. Eiser is afkomstig uit Angola, waar het regeringsleger hem heeft gedwongen mee te gaan naar een kazerne waar hij eerst onderwijs heeft gehad en in de laatste zes maanden heeft geleerd te vechten. In de kazerne kende eiser zijn oom, een militair, die vertelde dat het nodig was dat hij een opleiding kreeg om zich daarna aan te sluiten bij de Badi, een commando-eenheid, en tegen de UNITA te vechten. Hij heeft gezegd dat wanneer eiser in de kazerne bleef, hij op een gegeven moment naar de Badi zou worden gestuurd en niet zou terugkeren. Omdat het regeringsleger eiser tegen de UNITA wilde laten vechten is hij gevlucht. Eiser is door zijn oom uit de kazerne naar een reisagent gebracht. Op 4 juli 2001 heeft eiser Angola verlaten en is hij per vliegtuig naar Nederland gereisd, waar hij twee dagen later is aangekomen.

zaaknummer: AWB 07/4447 BEPTDN

blad 2

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiser heeft niet aannemelijk weten te maken dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal onderbouwen niet aan hem is toe te rekenen. Evenmin is aannemelijk dat eiser niet in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Verder gaat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uit. Daartoe heeft verweerder aangevoerd, onder verwijzing naar het verslag van het leeftijdsonderzoek van 19 juli 2001 en het verslag van herbeoordeling van de onderzoeksresultaten van 2 november 2005, dat eiser ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door hem gestelde leeftijd ten tijde van het indienen van de asielaanvraag. Verder heeft verweerder aangevoerd dat eiser vage, summiere en bevreemdend wakkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn gestelde ronseling door het regeringsleger en zijn gestelde verblijf in de kaserne. Verweerder heeft geconcludeerd dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan, in aanvulling op de eerder in de procedure ingebrachte stukken, dat hij om reële redenen zijn vaderland heeft verlaten en over zijn motieven de waarheid heeft gesproken. Eiser is van mening dat verweerder heeft miskend dat in de zienswijze is aangevoerd dat hij de resultaten van het leeftijdsonderzoek niet zal (kunnen) bestrijden, maar dat hij in Angola niet conform deze thans vastgestelde leeftijd is behandeld. Uit de omstandigheid dat deze leeftijd hoger is dan de door hem zelf opgegeven leeftijd trekt verweerder volgens eiser dan ook ten onrechte conclusies met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Met betrekking tot het leeftijdsonderzoek heeft eiser verder opgemerkt dat hij zijn geboortedatum van zijn moeder heeft vernomen, dat het niet mogelijk is geweest om aan een geboortecertificaat te komen en dat het, nu het voor hem niet mogelijk is om de resultaten van het leeftijdsonderzoek te bestrijden, zijn woord is tegen dat van de IND. Verder heeft eiser betoogd dat verweerder ten onrechte meent dat hetgeen eiser heeft verteld over het ronselen niet zou overeenkomen met hetgeen over Angola bekend is. Verder valt volgens eiser niet in te zien dat op welke wijze de stelling van verweerder, gebaseerd op het ambtsbericht van 28 december 2005, dat sinds 4 april 2002 er geen dienstplichtigen meer zijn opgeroepen en er geen ronselacties meer zijn uitgevoerd, afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van eisers relaas, nu de datum waarop hij werd geronseld is gelegen ver vóór deze datum. Tot slot heeft eiser erop gewezen dat hij bij het vertrek uit zijn vaderland niet op de hoogte was van de exacte reikwijdte van de bescherming van het Vluchtelingenverdrag en andere relevante verdragen, noch van de omvang van de bescherming van vluchtelingen door Nederland, hetgeen ook niet van hem kan worden verwacht.

2.5 Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien – voorzover hier van belang – internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel – onder meer – worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is.

2.7 Artikel 31, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw afgewezen wordt indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij het onderzoek naar

de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.8 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiser in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de hoofdstukken C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw opgesomde omstandigheden voordoet die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker. Als van dat laatste sprake is, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.9 De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.10 De rechtbank stelt vast dat in beroep niet in geschil is dat eiser toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd en eiser evenmin in staat is gebleken om gedetailleerde en verifieerbare verklaringen af te leggen ten aanzien van gestelde reisroute. Nu vaststaat dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw moet, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.8 is overwogen, van het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.11 Wat betreft eisers beroepsgrond omtrent het leeftijdsonderzoek stelt de rechtbank vast dat in beroep de uitkomsten van het leeftijdsonderzoek niet in geschil zijn, zodat ervan moet worden uitgegaan dat eiser ten tijde van het indienen van zijn asielaanvraag in juli 2001 ouder was dan twintig jaar. De enkele stellingen van eiser dat hij in Angola niet conform deze vastgestelde leeftijd is behandeld, dat hij zijn geboortedatum van van zijn moeder heeft vernomen en dat het niet mogelijk is geweest om aan een geboortecertificaat te komen, doen niet af aan de uitkomsten van dat onderzoek. Verder is niet gebleken dat het voor eiser niet mogelijk was om de resultaten van het leeftijdsonderzoek te bestrijden. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door hem gestelde leeftijd ten tijde van het indienen van de asielaanvraag.

2.12 Verder heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser vage, summiere en bevreemdend wettende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het door hem gestelde dat hij in 1996 of 1997 door het regeringsleger zou zijn geronseld en vanuit naar een kazern in zou zijn

zaaknummer: AWB 07/4447 BEPTDN

blad 4

overgebracht. Daarbij heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat het bevreemdt dat eiser na ronseling in een kasernie vier of vijf jaar regulier lager onderwijs, niet gericht op militaire werkzaamheden, zou hebben genoten, aangezien op dat moment een burgeroorlog in Angola woedde. Verweerder heeft dan ook eisers enkele stelling dat deze ronselpraktijk niet overeenkomt met hetgeen over Angola bekend is, niet hoeven volgen. Wat betreft eisers tegenwerping van de stelling van verweerder dat overigens is gebleken dat sinds 4 april 2002 geen ronselacties zijn uitgevoerd, overweegt de rechtbank dat eiser terecht heeft aangegeven dat dit niet op hem van toepassing is. Dit doet echter aan het voorgaande niet af, nu verweerder deze stelling ten overvloede heeft ingenomen.

2.13 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat van positieve overtuigingskracht geen sprake is en het asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht. Derhalve heeft verweerder op juiste gronden besloten dat eiser geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw. Dat eiser bij het vertrek uit zijn vaderland niet op de hoogte was van de exacte reikwijdte van de bescherming van het Vluchtelingenverdrag en andere relevante verdragen, noch van de omvang van de bescherming van vluchtelingen door Nederland, maakt niet dat eiser alsnog een aanspraak daarop kan maken.

2.14 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.15 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/4447 BEPTDN

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. Glerum, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.H. Boomsma, als griffier.

de griffier

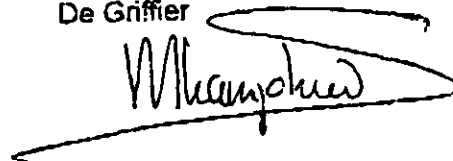

de rechter

afschrift verzonden op: 20 JULI 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Voor kopie conform
De Griffier

Advocatenkantoor Kleerekooper

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v. de Vreemdelingenkamer,
Asiel - hoger beroep
Fax: 070 - 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR.	200705792
AAN:	V/S
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP Asiel

Van de bepaaldelijk tot het instellen van dit hoger beroep gevolmachtigde:

mr V. Senczuk, advocaat te Utrecht
Predikherenstraat 24
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon 030 - 23 07 100
fax: 030-2307105
ons kenmerk: 636392

3793-A

Ten behoeve van de vreemdeling:

geboren op van Angolese nationaliteit thans
verblijvende in in deze domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde.

Omschrijving beschikking:

Uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 19 juli 2007, verzonden op 20 juli 2007, in beroep tegen de afwijzing van het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning asiel (zie bijlage).

*

Betreft de navolgende grieven:

In de uitspraak heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat er geen verblijfsvergunning asiel toekomt. Appellant is van oordeel dat er door de rechtbank onvoldoende argumenten zijn aangevoerd ter onderbouwing van dit standpunt en dat de (ogenschijnlijk) aangevoerde argumenten dit standpunt niet kunnen dragen.

Grief I Documenten

A/ Onder rechtsoverweging 2.10 oordeelt de rechtbank dat niet in geschil zou zijn dat appellant toerekenbaar geen documenten heeft overlegd.

Mr G.G.A.J. Adang
Mr V. Senczuk

Telefoon- en faxnummers
Alg. secretariaat 030 - 2307100
Secr. strafzaken 030 - 2307125
Fax algemeen 030 - 2307105

postadres:
Postbus 686
3500 AR Utrecht

bezoekadres:
Predikherenstraat 24
3512 TN Utrecht

U kunt ons raadplegen voor adviezen en bijstand ter zake strafrecht, vreemdelingenrecht, sociale zekerheid, en familerecht.
Voor overige rechtsgebieden zullen wij U verwijzen naar samenwerkende kamers.

Al onze handelingen geschieden onder leveringsvoorwaarden (te verkrijgen bij ons secretariaat). Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte aldus geconcludeerd heeft aangezien hij in de procedure wel degelijk heeft aangevoerd dat het ontbreken van documenten hem niet verweten kan worden. Hij was immers met een vrouw die alle documenten onder zich hield. Zoals op zitting betoogd heeft appellant de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten betwist in de gronden van het beroep. In deze gronden is verwezen naar de eerder ingenomen stellingen zoals verwoord in de zienswijzen en de ingediende (aanvullende) beroepschriften.

De stelling van de rechtbank ad 2.10 kan dan ook zonder nadere motivering, die ontbreekt niet gevolgd worden. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat vaststaat dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en sub f van de Vreemdelingenwet.

Grief II Verklaringen

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte oordeelt dat hij vage summier en bevreemdend wakkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn ronseling ad 2.12.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft miskent dat hij wel degelijk heeft verklaard dat het onderwijs dat hij op de kaserne genoten heeft mede gericht is geweest op militaire werkzaamheden. Zo heeft hij verklaard bij de reden voor zijn asielaanvraag Nader Gehoor d.d. 21 juli 2001 pagina 1: *"In de laatste zes maanden leerden wij ook te vechten"*.

Appellant is dan ook van mening dat de door hem gestelde ronselpraktijk wel degelijk overeenkomt met hetgeen bekend is over Angola en dat de rechtbank ten onrechte anders heeft geoordeeld. Hij moest eerst opgeleid worden alvorens te kunnen vechten.

Niet valt in te zien waarom deze verklaring geen aanleiding voor een nader oordeel geeft. Ten onrechte heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat er van positieve overtuigingskracht geen sprake is en het asielaanvraag ongehoordwaardig geacht dient te worden.

Gelet op bovenstaande grieven is naar het oordeel van appellant de uitspraak van de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd.

REDENEN WAAROM appellant uw Afdeling verzoekt de uitspraak van 19 juli 2007, procedurenummer 07/4447, van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 4 januari 2007 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

Utrecht, 14 augustus 2007

Advocaat gemachtigde